

Zingen:

- Psalm 51: 1, 3 en 6
- Psalm 32 : 1 en 6

Lezen:

- Exodus 4 vers 18 t/m 26
-

Thema: Nalatigheid van Mozes tegenover God en wat dat voor ons betekent.

Nadat Mozes door God geroepen is gaat hij terug naar zijn schoonvader Jethro waar hij vraagt of hij terug mag naar zijn broeders die in Egypte wonen. Jethro stemt toe en wenst een vredige reis. De Heere zegt tot Mozes in Midian: **“Ga heen, keer weder in Egypte; want al de mannen die uw ziel zochten, zijn dood.”** Mozes vertrekt op Gods bevel terug naar Egypte maar voordat Mozes vertrekt waarschuwt God dat Farao’s hart verhard zal zijn en dat hij het volk niet zomaar zal laten gaan. Op zijn weg terug naar Egypte neemt hij zijn vrouw Zippora en zijn zonen Gersom en Eliëzer mee. Maar onderweg gebeurt er iets ingrijpends. Je leest het in Exodus 4: 24: **“En het geschiede op den weg, in de herberg, dat de Heere hem tegenkwam, en zocht hem te doden.”** Dat zou je niet verwachten. Eerst heeft de Heere Mozes geroepen en nu wil hij hem doden. Uit het vervolg van het Bijbelgedeelte kun je opmaken wat de reden hiervan is: Mozes heeft zijn tweede zoon Eliëzer niet besneden. Hij is dus een verbondbreker, iemand die gedood moest worden (wat je kunt lezen in Genesis 17:14) Want ieder jongetje moest besneden worden, om zo te vallen binnen het verbond.

Let ook eens op het moment waarop dit voorval gebeurt. Dat is niet net na de geboorte van Eliëzer, niet net voor de roeping van Mozes, maar pas nú, op de reis naar Egypte, net nadat God het oordeel over Farao heeft bekendgemaakt. De Heere wil dat Mozes Hem hierdoor leert kennen: in de strengheid van zijn recht, in genade voor Mozes, door het bloed dat wijst naar Christus.

Wat zal de oorzaak geweest zijn van Mozes’ nalatigheid? Waarschijnlijk heeft de besnijdenis van zijn eerste zoon weerstand opgeroepen bij zijn vrouw, wellicht zoveel dat hij een nieuwe botsing bij de besnijdenis van zijn tweede zoon maar uit de weg is gegaan. Maar de Heere wil echter volkomen gehoorzaamheid. Daarom zocht de Heere Mozes op om hem te doden.

Wanneer de Heere Mozes bezoekt heeft Zippora begrepen waar het om gaat. In de Matthew Henry vonden we de uitleg over de mogelijkheid dat Mozes uit noodzakelijkheid Zippora ertoe aanzet om Eliëzer te besnijden, omdat Mozes zelf de besnijdenis niet uit kon voeren. Ook lezen we daar dat er bij Zippora een mogelijkheid van dankbaarheid tot God was dat Hij haar man gespaard heeft, hem nieuw leven schenkt, en haar als het ware een nieuw huwelijk geeft, nadat zij haar zoon besneden heeft. Nadat zij dit gedaan heeft noemt zij Mozes Bloedbruidegom omdat hij haar ertoe aangezet heeft haar zoon te besnijden en ze daarbij Mozes als man terugkrijgt. De nood van Mozes moet wel erg hoog geweest zijn dat Zippora dit voor hem heeft gedaan. Hieruit kun je dan ook wel afleiden dat het voor de Heere bittere ernst is geweest. Wanneer Zippora niet de besnijdenis van haar zoon had gedaan zou Mozes Egypte mogelijk nooit meer hebben gezien.

Of had de Heere Mozes soms nodig? De Heere had Zijn reddingswerk toch ook zonder hem kunnen uitvoeren? Het is lankmoedigheid van de Heere dat Hij zich laat verzoenen door deze, niet gewilde, besnijdenis. God accepteert dit ‘zoenoffer’ en trekt Zijn hand terug.

Mozes en Zippora dachten verschillend over de besnijdenis. Dat werd hen uiteindelijk bijna fataal. Ook in het dagelijks leven van tegenwoordig kom je dit soort dingen tegen. Misschien heb jij verkering. Ben jij het in alles eens met je vriend of vriendin? Natuurlijk niet zeg je, dat hoeft toch ook niet? Laat ik de vraag nog iets anders stellen: als het gaat om de dingen die God van jullie vraagt, is het dan 'geven en nemen'? Je wilt aan de ene kant wel de Heere dienen, maar je wilt ook geen ruzie hebben met je vriend of vriendin die het wat minder nauw neemt of zelfs onkerkelijk is wat betreft het dienen van God. Dit kan net zo goed in je vriendenkring voorkomen. Hoe vaak zul je wel niet gedacht hebben: voor die ene keer geeft het toch niet. Het gaat toch goed, er gebeurt toch eigenlijk niets.

Dit gedeelte van Mozes brengt ons op een belangrijke lijn. De lijn naar het Nieuwe Testament. Naar de Bloedbruidegom, Jezus Christus. Hij heeft Zijn bloed gegeven. In de besnijdenis werd duidelijk: God vraagt bloed, omdat er sprake is van schuld. Zonder bloedstorting is er geen vergeving, maar de eeuwige dood. In de doop zit hetzelfde element.

In Romeinen 6: 3 en 4 staat: **“Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijze Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, also ook wij nieuwigheid des levens wandelen zouden.”**

In deze twee verzen lees je de vergelijking die gemaakt wordt tussen de doop en de dood, begraving en opstanding van Christus. De doop wijst naar het werk van Christus, die Zijn bloed gestort heeft om vuile zondaren schoon te wassen.

In dit gedeelte van Mozes komt ook naar voren dat God het heel nauw neemt met zijn inzettingen. Van iedereen van Zijn Verbondsvolk Israël eist Hij volstrekte gehoorzaamheid. Bijvoorbeeld zoals Mozes. Maar dit geldt niet alleen voor Mozes. Ook jij hoort tot het Verbondsvolk van de Heere. Met de doop zegt de Heere tot jou: 'Je bent van Mij, Je ben er voor Mij'. Ook jij kunt, al is het op een andere manier dan dat Mozes dat deed, het verbond van god verbreken. Weet je hoe? Door de Heere, Die naar jou vraagt, al vanaf je eerste levensuur, in ongelooft af te wijzen! 'Heere ik zoek het zelf wel uit. Ik heb U niet nodig!' God waarschuwt jou nog omdat hij jouw behoud zoekt.

Op Golgotha hing Jezus Christus, de Bloedbruidegom, omdat wij de dood hebben verdiend. Loop daar niet aan voorbij. Begrijp je Zippora en Mozes. Het zit ook in ons om het op een zagezegd akkoordje te gooien met de Heere. Bij wie schiet het wel niet eens te binnen. Ik bepaal zelf wel wat ik doe. Hij hoeft toch niet alles te bepalen! Nou wel dus: ALLES. Kom dan met je zondige leven tot deze Bloedbruidegom. Dan wordt het een onbegrijpelijk wonder, wat je leest in:

1 Johannes 4:10: **Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft lief gehad, en Zijn Zoon gezonden heeft tot een verzoening voor onze zonden.**

Vragen bij de inleiding:

1. In de inleiding hebben we het over ‘geven en nemen’ gehad. Lees onderstaand stukje nog eens door:

Misschien heb jij verkering. Ben jij het in alles eens met je vriend of vriendin? Natuurlijk niet zeg je, dat hoeft toch ook niet? Laat ik de vraag nog iets anders stellen: als het gaat om de dingen die God van jullie vraagt, is het dan ‘geven en nemen’? Je wilt aan de ene kant wel de Heere dienen, maar je wilt ook geen ruzie hebben met je vriend of vriendin die het wat minder nauw neemt of zelfs onkerkelijk is wat betreft het dienen van God. Dit kan net zo goed vóórkomen in je vriendengroep. Hoe vaak zul je wel niet gedacht hebben: voor die ene keer geeft het toch niet. Het gaat toch goed, er gebeurt toch eigenlijk niets.

- a. Herken je hier iets van?
- b. Weet je nog andere voorbeelden te noemen? (En vraag je af wat de Heere hiervan zal vinden.)

2. Als we het over zonden hebben, dan denk je vaak aan dingen die je tegen de wil van de Heere gedaan hebt. Maar Mozes werd bijna gedood, omdat hij iets nagelaten had te doen.

- a. Noem eens concreet een aantal van die zonden van ‘nalatigheid’ die je bij jezelf tegenkomt of die je een gevaar vindt in deze tijd?
- b. Zit je er wel eens over in dat de Heere heel direct kan straffen? Of gebeurt dat momenteel niet meer?

3. Als God je tegenslagen te verwerken geeft kan het opeens heel duidelijk zijn, dat de Heere je wilt waarschuwen.

- a. Hoe moet je het woord ‘tegenkomen’ in Exodus 4 uitleggen?
- b. Ben jij de Heere op deze manier wel eens tegengekomen?
- c. Denk je er wel eens over na als je God pas bij je sterven tegenkomt?

4. Wat is het verschil en wat is de vergelijking tussen Mozes en Christus als Bloedbruidegom?

5. Er zijn verschillende toepassingen te maken naar de dag van vandaag. God heeft duidelijk laten weten hoe Hij denkt over de zondag, het staan in deze wereld, het Bijbellezen, de wet en de sacramenten. Hoe gaan jullie hier mee om?